

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρυση τὸ 1935—Περίοδος Γ΄
Ἀριθμὸς φύλλου 338/70

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ἐνώσεων	δρ. 300
Τραπεζῶν	
Κοινοτήτων, Ἐπαγ- γελ. Ὁργανώσεων	» 200
Ἰδιωτῶν ἑσῶτ. ἐτησ.	» 50
» ἑξαμ.	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χι- λιοστὸν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Ἐμβάσματα, ἀλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ	
Ἡγουμενίτσαν	

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΣΗΡΟΤΗΤΟΣ

ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ

Γ.
Σπουδαία θὰ ἦτο ἡ συμβολὴ τοῦ Κλήρου εἰς τὴν ἠθικὴν, χριστιανικὴν, πνευματικὴν κλπ. ἀνάπλασιν τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου. Διότι εἰς κάθε χωριὸ καὶ Συνοικισμό ἡ ἐκκλησία ἀντιπροσωπεύεται διὰ τοῦ ἐφημέριου. Ὁ ἐφημέριος ἐπικοινωνεῖ ἀμεσῶς παντὸς ἀλλοῦ μὲ τὸν λαόν. Μπαίνει ἐλεύθερα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν χριστιανικῶν του καθηκόντων εἰς κάθε σπιτί καὶ καλὸ βιβλίον. Ἐπικοινωνεῖ μὲ ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ. Θὰ ἠδύνατο ἐπομένως νὰ γίνῃ ἱεραπόστολος στὴν ἀποστολὴ αὐτῇ.

Δυστυχῶς ἐλάχιστοι ἐκ τούτων εἶναι εἰς θέσιν νὰ εὐνοήσουν τὴν εὐρύτεραν των ἀποστολὴν καὶ νὰ νοιώσουν τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας των μέσα εἰς τὸν λαόν. Οἱ πολλοί, ἡ πλειονότης, ἀγνοεῖ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐὰν ἐγνώριζον καὶ ἠδύναντο νὰ διηγήσωντο πρὸς τὸν λαόν, θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἱεραποστόλους, τοὺς καλύτερους πὺν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐμφυτήσουν πρὸς τοὺς ἐνορίτας των τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς ὁμονοίας, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀνατάσεως πρὸς τὸν θεόν, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου.

Δὲν πταῖουν ὅμως οἱ ἱερεῖς διὰ τοῦτο. Πταίει ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία. Αὐτοὺς βαρύνει ἡ εὐθύνη διὰ τὴν σημερινὴν των κυτάντια, ἡ ὁποία ἀποβαίνει ἐπιζήμιος καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ πότε; Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν, συνεπεία πολλῶν καὶ ποικίλων λόγων, ἡ χριστιανικὴ συνείδησις θεωρεῖται πολὺ χαλαρωμένη, περισσοτέρον εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα, (ἐννοοῦμεν τὴν τάξιν τῶν μορφωμένων) καὶ ὀλιγότερον εἰς τὰ κατώτερα τοιαῦτα καὶ παρίσταται ἀνάγκη συστηματικῆς καὶ ἐπιμόχθου ἐργασίας, διὰ νὰ περιορισθῇ καὶ ἀναγκαιωθῇ ἡ διάβρωσις τῆς Ὁρθοδόξου Ὁρθοδόξου.

Ἡ Πολιτεία ἔχει ἐγκαταλείψει τελείως τὸν κατώτερον κλήρον. Παπάδες πὺν δὲν πληροῦνται καλὰ δὲν δύνανται ν' ἀποδώσουν ὡς φέλλιον ἔργον καὶ ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὸν ὑψηλὸν των προορισμόν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐξ Ἰσοῦ ὑπεύθυνος διὰ τὴν κατάστασιν. Οἱ Δεσποτάδες ξεφουρνίζουν Πα

πάδες, χωρὶς νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν ποιοτικὴν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων. Ζητεῖται ὡς προσὸν ἀπολυτῆριον Δημ. Σχολείου, τοῦ ὁποίου μερικοὶ στεροῦνται καὶ τούτου, ἀλλὰ καμμία ἢ ἐλάχιστη καταβάλλεται μέριμνα διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὁ ὑποψήφιος, ὁ ὁποῖος, κατὰ κανόνα, ἐπιδιώκει τὸν ἀσπασμόν τοῦ ἱερατικοῦ κλάδου, ὡς ἐσχάτου μέσου ἐξασφαλίσεως βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐὰν κέκτηται καὶ ἡ ἀπαραίτητα ἡθικὰ ἐφόδια, διὰ νὰ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὡς ἑταίρος γὰς τοῦ ὅψιστου εἰς συνείδησιν τῶν ἐνοριτῶν του. Ἡ χειροτονία τοιούτων ἱερέων ἀποβίβει ἐπὶ ζῆμια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Θὰ μᾶς ἀντίειπτες, εἰ, ἐὰν δὲν χειροτονηθῶν αὐτοὶ πὺν ζητοῦν νὰ γίνων ἱερεῖς, θὰ μείνουν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ χωρὶς ἐφημέριον, ἐφ' ὅσον ἄλλοι μὲ πλουσιώτερα ἐφόδια ἀποφεύγουν νὰ περιβληθῶν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα. Ὁρθῇ ἡ ἀποψις αὐτῇ. Ἀλλὰ τὸ σύστημα αὐτὸ πλήττει θανάσιμος τὴν Ἐκκλησίαν καὶ χαλαρώνει τὴν χριστιανικὴν συνείδησιν. Μὴ πως φροντίζει τοὐλάχιστον ν' ἀμείβωνται ἐπαρκῶς καὶ οὗτοι διὰ νὰ ἔχωσιν ἔστω καὶ ἀξιοπρεπεστέραν ἐμφάνισιν καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται αὐτὰ προστόν τι εἰς τοὺς ἐνορίτας καὶ τοὺς χριστιανούς ἐν γένει; Οἱ ἱερεῖς πένονται, περιφέρονται περιβεβλημένοι ξεθωριασμένα ράσση καὶ λερωμένο καλλιμασί, πὺν προκαλοῦν δυσάρεστα συναισθήματα, διαβρωτικὰ τῆς πίστεως πρὸς τὴν Ὁρθοδόξον. Ἀρκετοὶ τούτων καταφεύγουν εἰς μέση ἡμισυ ἀξιοπρεπῆ δι' εἶνα ἱερέα, διὰ νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των. Καὶ τὴν εὐθύνην ἐν προκειμένῳ φέρει, ὡς εἴπομεν, ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐκπροσωπομένη ἀπὸ τὸν ἀνώτερον κλήρον.

Τὸ ζήτημα τοῦ ἐφημερίου κλήρου εἶναι πολὺ σοβαρόν. Αποροῦμεν πὺς δὲν μελετᾶται σοβαρῶς τὸ θέμα ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους. Πρέπει καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ν' ἀποκτήσῃ ἱερεῖς μορφωμένους καὶ ἱκανοὺς ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὸν εὐγενῆ προορισμόν των. Χρειάζονται νὰ γίνων Σχολαὶ διὰ τὴν μόρφωσιν των καὶ νὰ ἀμείβωνται ἐπαρκῶς, ὥστε νὰ προσφεύγουν εἰς τὸ ἱερατικὸν σχῆμα πρόσωπα τὰ ὁποῖα νὰ μποροῦν νὰ ἐξυψώ

σουν καὶ νὰ συγκατέσχουν τὴν Ὁρθοδόξον, πανταχόθεν ἄλλως τε βαλλομένην, ἀπὸ τὴν κατάρρεισιν καὶ νὰ μποροῦν νὰ ἐκπληρῶνουν τὸν γενικώτερον σκοπὸν, περὶ τοῦ ὁποίου τὸ θέμα πὺν διαπραγματευόμεθα.

Ζηλεύομεν, τῇ ἀληθείᾳ, τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ μῖτρα συνεπεία τῶν τραγικῶν γεγονότων τῆς κατοχῆς, μᾶ ἀπέστειλαν ὡς Ὀμῆρον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἐξήσαμε ἐπὶ 34 μῆνας. Ὀλίγους μῆνας ἤμεθα ἐλεύθεροι, ἐκτὸς τῶν στρατοπέδων. Μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ θαυμάσωμεν τὸν ἐξαιρετικὸν Κλήρον. Μορφωμένοι οἱ ἱερεῖς, ὅπως καὶ οἱ Ἐπισκοποὶ. Ἀξιοπρεπῆς καὶ ἐπιβλητικὴ ἡ ἐμφάνισις. Γεμάτη ἡ Ἐκκλησία κάθε χωριού, κάθε Κυριακῇ. Ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ μεσημέρι γίνονται 3—4 λειτουργίαι.

Πάντοτε γεμάτη ἡ Ἐκκλησία. Μὲ εὐλάβειαν καὶ κατὰ νύξιν παρακολουθοῦν οἱ πιστοί, ψιλοκουβέντα, ὅπως γίνεται εἰς ἡμᾶς μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἶναι ἀγνωστοί. Ὑστερὰ ἀπὸ ἐκάστην λειτουργίαν ὁ Παπᾶς, πὺν λειτουργεῖ, ὁμιλεῖ πάντοτε πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα. Ἐξηγεῖ τὸ εὐαγγέλιον. Ἐξερχόμενος τῆς Ἐκκλησίας γίνονται ἀντικείμενον προσκυνήματος. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ὑποκλίνονται καὶ φιλοῦν τὸ χερί, τὸ ἴδιον γίνεται καὶ στὸν δρόμον ἀπὸ τοὺς διαβάτες. Ἐδῶ σ' ἐμᾶς τί γίνεται; «Δένουμε τοὺς Παπὰδες» μὲ τὸν τὸν ἀνταμώσουμε! Μὲ μικρίαν διαπιστώσαμεν τὴν διαφορὰν. Καὶ ἀποροῦμεν διὰ τὸ ἀνώτερος Κλήρος, ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν Ἐκκλησίαν, αἰσθανόμενος τὴν αὐτὴν μικρίαν, δὲν φροντίζει διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς Ἐκκλησίας. Διότι αὐτὸς ἐπικοινωνεῖ κατ' εὐθείαν καὶ ζῇ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου προπαντός. Καὶ ὅχι οἱ Δεσποτάδες, πὺν ἐπικοινωνοῦν μαζί του κατ' ἀρὰ διαστήματα. Ὁρθὸν ν' ἀμείβωνται οἱ Δεσποτάδες ἱκανοποιητικῶς. Ἀλλὰ καὶ ὁρθὸν ἐπίσης νὰ μὴ παραβλέπωνται καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ μείζονας ἀνάγκας, διότι εἶναι καὶ οἰκογενειάρχαι.

Ι.Κ.Ο.

Ἐλάβομεν δύο ἐπιστολάς ἀπαντητικὰς εἰς τὰ δημοσιεύματά μας περὶ τῶν ἐλαττωμάτων μας, τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ καθόλου τῶν ἠθικῶν ἀξιών εἰς τὸν στίβον τῶν κοινωνικῶν ἀγώνων.

Καὶ αἱ δύο ἐπιστολαὶ προέρχονται ἀπὸ ταξιδευθέντες. Ὁ εἰς στάς Ἀθήνας. Ὁ ἕτερος στὴν Ὁράκη. Ἐκ συμπτώσεως κατὰγονται καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό, πὺν εἶναι καὶ ἀπὸ τὰ περὶ πολιτισμένα καὶ εὐμορφα χωριά τῆς Θεσπρωτίας.

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἶναι παρήγορον, ἀλλὰ καὶ ἀποκαρδιωτικόν. Παρήγορον διότι οἱ ξενητευμένοι μας, διατηροῦν, ὅπου δὴποτε εὐρίσκονται γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀσβεστὴ τὴν φλόγα τῆς στοργῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν τόπον, μὲ τὸν ὁποῖον κρατοῦν συνεχῇ ἐπαφὴν ὅχι μόνον εἰς διὰ ἀφορὰς τὰς οἰκογενεῖς των, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συγγενισμένους των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ γενικώτερα ζητήματα πὺν ἀφοροῦν τὴν κοινωνίαν μας, τὸν τόπον μας, πὺν εἶναι καὶ ἰδιόκτες τῶν ἀγαθῶν. Ὁργανώνονται εἰς Συλλόγους καὶ Ἀδελφότητες καὶ ἐργάζονται δραστηρίως διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν ὅχι μόνον τὰ ἰδικὰ των ὁμαδικὰ συμφέροντα στὴν ξενιτειά, ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα τῆς τοπικῆς των Πατρίδος. Ἡ γνῶμη των διὰ τὰ τοπικά ζητήματα εἶναι ἀδόλος, ἀνεπηρέαστος καὶ ξένη πρὸς τὰς μικρότητας καὶ τὰ προσωπικά πάθη καὶ ἀντιθέσεις τῆς κοινωνίας μας διότι ζοῦν μακρὰν αὐτῆς. Διαγωγὴς ἐπίσης ἡ κρίσις των καὶ αἱ σκέψεις καὶ οἱ συλλογισμοὶ τῶν ἀξιοπρεπῶν. Ὑστερὰ μόνον εἰς τὸ ζήτημα τῆς πλῆθους ἐνημερώσεως των ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ τόπου. Καὶ εἶναι φυσικὸν αὐτό. Διότι ἡ ἐνημέρωσις γίνεται παρὰ τρίτων, μετὰ τῶν ὁποίων ἀλληλογραφοῦν. Καὶ καθάνας δὲν μπορεῖ νὰ κατέχῃ τὰ μέγιστα προβλήματα, πὺν ἀπασχολοῦν τὸν τόπον καὶ νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὰ διατυπώσῃ κατὰ τὸν ὁρθὸν πάντοτε τρόπον. Βλέπομεν δηλονότι τὰ πράγματα μὲ ξένα μάτια καὶ ὡς ἐκ τούτου μπορεῖ νὰ δημιουργηθῶν πεπλανημένα συμπεράσματα, λόγω πλάνης περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων. Ὡς τόσο θεωροῦμεν, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, παρήγορον τὸ φαινόμενον τοῦ ἐνδιαφέροντος των ξενητευμένων μας διὰ τὸν τόπον μας. Κόβουν ὥρες ἀπὸ τῆς ἰδικῆς των ἐπαγγελματικῆς ἀσχολίας καὶ θυσιάζουν τὰς ὥρας τῆς ἀνέσεώς των διὰ νὰ μᾶς γράψουν καὶ ἐκθέσουν τὰς ἰδικὰς των ἀπόψεις ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν μας προβλημάτων, ὡς τὰ βλέπομεν ἐξ ἀποστάσεως. Καὶ εἶναι ἀξίειπαινον δι' αὐτὸ καὶ ἀξίον συγχαρητήριον.

Ἀλλ' ὅπως ἐπίσης εἴπομεν, τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἶναι καὶ ἀποκαρδιωτικόν. Καὶ εἶναι ἀποκαρδιωτικόν ὅταν ἐμφανίζονται εἰς τὸν στίβον οἱ ξενητευμένοι μας, προσπαθοῦντες νὰ βοηθήσουν μὲ τὰς πνευματικὰς των δυνάμεις, μετριάς ἡμέτερας, εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προοδέσῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του ὡς λαός, καθ' ὃν χροῖον εἰς τὸν τόπον μας, οἱ διαβιοῦντες ἐν αὐτῷ ἀδιαφοροῦν ἢ ἔχουν χαλαρὰν τὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων. Ὑγιῶς σκεπτόμενοι ἂν ὁρῶμεν ὑπάρχουν πολλοὶ εἰς τὸν τόπον μας. Δὲν κινεῖται ὅμως διὰ νὰ θέσουν τὰς ὕψεις των δυνάμεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου καὶ νὰ βοηθήσουν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς πνευματικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ. Τούτων ἀφίνων

τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προοδέσῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του ὡς λαός, καθ' ὃν χροῖον εἰς τὸν τόπον μας, οἱ διαβιοῦντες ἐν αὐτῷ ἀδιαφοροῦν ἢ ἔχουν χαλαρὰν τὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων. Ὑγιῶς σκεπτόμενοι ἂν ὁρῶμεν ὑπάρχουν πολλοὶ εἰς τὸν τόπον μας. Δὲν κινεῖται ὅμως διὰ νὰ θέσουν τὰς ὕψεις των δυνάμεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου καὶ νὰ βοηθήσουν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς πνευματικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ. Τούτων ἀφίνων

ἐλεύθερον τὸ ἔδαφος εἰς τοὺς καιροσκόπους, συμφετολόγους καὶ ἀνθρώπους κατωτέρω ἠθικοῦ νὰ ἐμφανίζωνται ὡς κοινωνικοὶ παράγοντες καὶ νὰ κοινοῦνται διὰ τὰ γενικά ζητήματα, ἐν ὅσῳ σκοπὸς τῶν μοναδικῶν εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν των προσωπικῶν των συμφερόντων καὶ φιλοδοξιών μόνον.

Εἰς τὸ ἐπόμενον θ' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τῶν δύο ἐκλεκτῶν ξενητευμένων μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος πὺν ἀσχολοῦνται γενικὰς κρίσεις.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Νέα θεομηνία ἐνέσκηψε πάλιν καὶ ἐπέφερε τεραστίαν καταστροφὴν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Χωρὶς δολοκλήρα κατεστράφησαν μὲ πολλὰ ἀνθρώπινα θύματα. Κάθε θεομηνία ἐπιφέρει ἀνταραχὴν εἰς τὸν προῦπολογισμόν τοῦ Κράτους καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας ἐπιδεινώνεται. Φαίνεται διὰ καὶ ἡ φύσις ὡσεὶ ἐναντίον μας διὰ νὰ μὴ μπορέσῃ ὁ ταλαίπωρος αὐτὸς λαὸς ν' ἀνασυγκροτηθῇ καὶ ν' ἀναδημιουργηθῇ ποτὲ. Πάντως πρὸς τοὺς δεινὰς δοκιμασθέντας ἀδελφούς μας καθήκον καὶ τοὺς Κράτους καὶ δὶκων τῶν Ἑλλήνων εἶναι νὰ εἰσφέρουν καὶ νὰ ὑποστοῦν νέες θυσίαι διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν των.

Διὰ τὸν κ. Νομάρχην

Εἰς τὴν Κυρά—Παναγιά—Καρβουναρίου ἕνας χωρικός εἶχε καταλάβῃ πρὸ ἔτων καὶ ἔξεμεταλλεύετο ἐκτοτε ἕνα ἀγρόκτημα Μουσουλμανικόν. Ἀργότερα μέρος τοῦ κτήματος τούτου παρεχώρησεν ὡς «προϊκα» εἰς τὸν ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸν του, ὁ ὁποῖος ἐκαλλιέργει τὸ παραχωρηθὲν τεμάχιον διὰ λογιζμόν του, ὑπέχων ἐναντι τοῦ Δημοσίου δ' αὐτὰς τὰς ὑποχρεώσεις του... Προικοδότου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεξενώθη τοῦ τεμαχίου τοῦ τοῦ οἰκειοθελῶς. Ἀργότερον μετεμελλήθη ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσίας ἐξέδωκε ἀπόφασιν διοικητικῆς ἀποβολῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ διέταξε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κτήματος εἰς τὸν πενήτερον. Ἐκ τῆς ἐρεῦνης μας οὐδαμῶς διαπιστώθη ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια εὐσταθεῖ Νόμος. Διότι, κατὰ ὑπάρχουσαν Γενικὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὁ καλλιέργησας πέρυσιν ἕνα ἀγρὸν δικαιούται νὰ συνεχίσῃ τὴν καλλιέργειαν. Ὁ πρῶτον καλλιέργησας ἀπεξενώθη οἰκειοθελῶς τὸν δικαίωμα του. Κατὰ λογικὴν θεωρεῖται ἄδικος ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις. Δι' αὐτὸ θέτομεν τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Νομάρχου, ἀρμόδιον νὰ δώσῃ ὁρθὴν καὶ δικαίαν λύσιν.

Ἀνοηταί...

Ὁ γνωστός ποιητὴς ἐκ τοῦ προχείρου κ. Γ. Βουγιῶνης ἰσχυρίζεται ἐμμέτρως ὅτι «τοῦ γεννητόρος ἡ εὐθύνη τοῦ ἀπογόνου δὲν βαρύνει». Ὁ κ. Ποιητὴς καινοτομεῖ. Μπορεῖ τοιαῦτα θεωρεῖται νὰ εἰχον θεωρηθῇ ἀπὸ τὴν Ὁργάνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπερέστηεν ὡς διαφωτιστής. Διὰ

τὸν ἑλλ. λαὸν μὲ τὰς ἀγνάς του παραδόσεις δὲν ἔχουν θέσιν. Τόσον αἱ πράξεις τοῦ γεννητόρος ὅσον καὶ τῆς γεννητῆρας καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, βαρύνουν πολὺ διὰ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ καὶ ὑπόληψις κληροδοῦται δταν ἔχουν ζῆση ἀνὰ μάλον βίον καὶ τιμὰ δταν διαγουν ἐντιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ βίον. Ὁ καθεὶς ὑπερηφανεύεται διὰ τὰς καλὰς πράξεις καὶ αἰσθάνεται ἐντροπὴν ἀπὸ τὰς κακὰς πράξεις τῶν γεννητόρων. Πολὺ περισσότερον δταν αὐταὶ ἀπτονται τῆς Ἐθνικῆς Τιμῆς. Συνεπῶς ὁ αὐτοκλήρος συνήγορος τοῦ κ. Σαλούκα, εὐρίσκει πολὺ μακρὰν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Τοιαύτας ἀντιλήψεις μόνον ἀνόητοι δύναται νὰ ὑποστηρίξουν. Διότι, ἂν ἤθελον γεννευθῇ αἱ πορὰδοξαὶ αὐταὶ θεωρεῖται, θὰ διελύετο κάθε οἰκογένεια, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Διότι δταν ὁ χωρικός ἀπὸ τὸ Μαλὸν σκοτάνει μὲ τὸ τσεκοῦρ τὴν παρὰστρατήσαν θυγατέρα, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ μὴ φέρῃ ἐξ' ὀλοκλήρου τὸ βάρος τῆς εὐθύνης τοῦ παρὰστρατήματος τῆς διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τιμὴν τῆς οἰκογενείας, κατὰ περισσότερον λόγον ἐπιβάλλεται εἰς τὰ τέκνα νὰ ἐπιβάλλουν σκληρὰς κυρώσεις κατὰ τῶν προδιδόντων τὴν Ἑλλάδα γεννητόρων. Καὶ ἀφ' οὗ δὲν ἔγινε αὐτὸ ἡ παράλειψις δὲν μεταβάλλεται μὲ καινοφανεῖς θεωρίας καὶ τὸ ῥῆπος θὰ ἐξακολουθῇ νὰ βαρύνῃ τοὺς ἐπιζώντας.

Τυπογραφεῖον
Διονύσιος Κ. Αμαράντου
Ἄγ. Πάντων 3 Κέρκυρα

3 07 36